Jordi Trias Day a Fontajau

LEB Plata. Exhibició monumental del pivot gironí (22 punts i 16 rebots), que aporta il·lusió, talent i experiència en el seu debut amb el Bàsquet Girona, que posa fi a la mala ratxa

---

LEB Plata grup estBàsquet Girona - Vic79 - 68Menorca - Villarrobledo80 - 62Albacete - Azuqueca84 - 66L'Hospitalet - La Roda69 - 66Morón - Almansa74 - 84Lucentum - Múrcia79 - 83Equip Pts PJ PG PP PF PCMúrcia 1710 7 3 755 669Lucentum 1710 7 3 735 655Almansa 1710 7 3 730 692Villarrobledo 1710 7 3 757 748Azuqueca 1610 6 4 731 711Morón 1510 5 5 730 710Bàsquet Girona 1510 5 5 711 721Menorca 1410 4 6 678 704L'Hospitalet 1410 4 6 737 775La Roda 1310 3 7 713 737Albacete 1310 3 7 672 740Vic 1210 2 8 735 822

Arribar i moldre. Jordi Trias va organitzar el seu primer Fontajau experience en el seu retorn a Girona. Des del minut zero –va sortir de titular– tot el joc va passar per les seves mans, va mantenir la nau a flot en els pitjors moments i va rematar el Vic en el tram final amb algunes cistelles d'antologia. 22 punts, 16 rebots i 46 de valoració. Que passi el següent.

Amb tot, la festa sobre el parquet no va començar bé. Garrote va clavar dos triples seguits, els dos únics del seu equip en tot el partit, i això va obligar els gironins a anar a remolc. Després d'un triple de Nil, Trias va començar el seu xou particular. Assistències, rebots i cistelles des de tot arreu. Berry va aprofitar una de les seves passades d'or per donar el primer avantatge als de Quim Costa (14-13). Però Trias, és clar, no ho podia fer tot. Els seus companys, encara amb les quatre derrotes seguides al cap, no veien cistella, perdien pilotes que clamaven al cel i no defensaven amb força el joc interior del Vic, que malgrat Trias tenia el partit sota control (14-19).

En el segon quart l'equip continuava lluitant contra els seus propis dimonis amb els exteriors negats en tirs completament alliberats. Així, els osonencs van obtenir la màxima diferència (18-25) quan el partit estava sense control. Trias va tornar al parquet i les seves accions van evitar mals majors. El Vic, tot i que tampoc les ficava de tres, trobava fàcilment els seus pivots (29-33)

La segona meitat va començar amb la mateixa sensació. Cizmic insistia de tres i no hi havia manera (31-37). El desllorigador finalment va ser un contraatac conduït per Trias i que Cizmic va esmaixar amb ràbia amb un gran alley-oop (35-37). Una altra energia flotava en l'ambient. A més, Cuéllar va clavar finalment un triple (42-40).

L'últim quart ja es va acostar més a allò que s'espera d'aquest equip. Berry, en els seu millors minuts, va completar un dos més un brillant (53-47). Era el preludi del solo final de guitarra de Trias, que va començar amb una esmaixada en velocitat supersònica (59-52), va continuar amb una suspensió caient enrere al límit de la possessió (61-54) i un dos més un amb malabarismes inclosos. On és la pilota? A la dreta, a l'esquerra? Doncs no; a la cistella (64-55). En els últims minuts, amb el Vic ja amb la bandera blanca, l'equip va jugar més alliberat, amb més encert i els seguidors van xalar encara més del que significa tenir Jordi Trias a LEB Plata.

Publicat a:
-L'Esportiu. Girona 25-11-2018, Pàgina 17

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/basquet/article/1509504-jordi-trias-day-a-fontajau.html